

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6-ik szám alá küldendő.	Pest, aug. 30. 1868. 35. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Arany trombita.

Fujja a közvélemény Somogy vármegyében.

Somogyról azt hirlik, hogy pecsovics megye!
Mivel jobboldali mind a nyolcz követe . . .
Igaz, a kormánynak e jó kapitális . . .
De a megye népe tiszta liberális.

Nálunk bizony nem csak somot almát ehetsz:
Hazafiságunkról is tudomást vehetsz;
De hogy dicsekvésünk ne essék hiába . . .
Fujjunk egy kissé az arany trombitába.

Somsich Pál! — jól tudjuk — ismét minden áron
Képviselő akar lenni Kaposváron . . .
Lehet hogy el is sül, de nagy lesz küzdelme —
Mert avult eszméknek hódol ő kigyelme!

A közösügyeknek ő a keresztapja!
Kvekkert, bugyogót hord . . . rajxráth a kalapja
Kvóta benne a sziv, tüdő, máj és vese —
Deák a barátja! német a *kedvese*!

Paizs Bandi urnak bár oly nagy a szája:
Az országgyülésen nem igen használja;
Jobb is, — mert ugy járnánk majd a beszédével:
Mint a Balatonnak lecsapolt vizével.

Somsich jegyzővé is tán azért léptette?
Hogy a magyar tengert sikhomokká tette;
Hanem hiszen öszre port hintünk szemébe . . .
Szilárdabb egy *paizst* választunk helyébe.

Somsich Ignacz-nak is jobb volna biz otthon . . .
Mint ott figurálni a szavazó *jobbon*,
Maradjon a goróf ujdonsült mágnásnak —
Az országgyülésen adjon helyet másnak.

Zichy Tóni-nak sem hajtunk már szavára —
Mióta felkapott az ugorka fára . . .
Minisztertanácsos! foga erre vásott —
De még se kér tőle „*Tab*" többé tanácsot.

Inkey Józsi-nak is felrójja „Csurgó"
Hogy a jobboldalnak padjain kuczorgó,
Bár a trafiknál a balpárttal trafikált:
A honvédügyben már „jobbra át"-ot csinált.

Bittó Pesta mindig kószál és botorkál . . .
Tőle felfordulhat egészen „*Szigetvár*."
Fontos szavazásnál soha sincsen jelen:
Pedig illenék már . . . hogy valamit tegyen,

Svastics Gábor-ról is többet tud egy Szidi!
Mint mennyit választó kerülete „*Szili!*"
A majoritásnak ő csak számmal tagja —
Ország dolga helyett inkább a kurt csapja.

Kacskovits Náczit se hagyjuk ki a sorból:
Ámbár ő sem ugrat nyulat a bokorból;
Mikép „Lengyeltóti" maga is ugy tudja:
Őszre kifelé áll szekerének rudja.

Igazán megvallva, mostan ott áll Somogy!
Hogy képviselői nem érnek egy *somot*;
No de máskép lesz ez majd a jövő őszre . . .
Voksunkat nem adjuk holmi quóta csőszre.

Politikai kis káté.

Ad kaptám Boross Mihály.

Kérdés. *Hogy hivják ezt a földet, melyen lakunk?*

Felelet. 1848-ban hitták Magyarországnak, 67 óta pedig nevezik c i s l a j t á n i á n a k vagy is az osztrákbirodalom tagositott provincziájának.

Kérdés. *Mind magyarok lakják e ezt a földet?*

Felelet. Nem mind magyarok, hanem lakják o s z t r á k-m a g y a r o k is. (Ezenkivül van egy pár német, tót, horvát, oláh, szerb, rusznyák, orosz s egy Török a Pesti Hirnyög tulajdonosa és egy emanczipált zsidó Grojsz Lajos.

Kérdés. *Mit kell érteni ez alatt a név alatt „nép"?*

Felelet. Korhadt Mihály jeles levélcsempészünk szerint azt a „n y e r s t ö m e g"-et, mely még most is oly vak, hogy nem látja a közösügyes dicsö vivmányoktól a magyar függetlenséget és alkotmányosságot.

Kérdés. *Mit kell érteni ez alatt a szó alatt „democratia"?*

Felelet. Azon népfönségi jogot, hogy alkotmányos minisztereinket excellentiás uraknak titulálhatjuk.

Kérdés. *Miben áll a valódi szabadság?*

Felelet. Abban, hogy a hon minden fia szóban és nyomtatásban szabadon nyilváníthatja magát o s z t r á k p o l g á r n a k a nélkül, hogy — beperelné érette Ráth Károly.

Kérdés. *Mit kell érteni az egyenlőség alatt?*

Felelet. Társadalmi tekintetben a polgári jogoknak azon egyenlő élvezetét, mely szerint minden honpolgár pecsovics vagy liberális adóját előre is befizetheti akár 10 évre. Politikai tekintetben azonban csak azok tarthatnak igényt a magasabb polczokra, kik Deákpártiak s a csuszás mászásban kellő szakavatottsággal birnak s mellé egy

kis hajlongó képességgel is rendelkeznek. Ezek vasuti engedélyeket nyerhetnek, kukoriczafosztó társulatokat alakithatnak stb.

Kérdés. *Az igazság apostolai e azok, kik vagyonbeli egyenlőséget hirdetnek?*

Felelet. Nem, ezek hamis álpróféták, mert azt a pesti steueramt is bölcsen tudja, hogy Smidungernek tizenhét háza van Pesten, Bernáth Gazsinak pedig csak egy hónapos szobája . . .

Kérdés. *Micsoda kormány alatt áll jelenleg Cislajtánia népe?*

Felelet. Deák kormány alatt.

Kérdés. *Kikből áll a jelenlegi kormány.*

Felelet. Hét simpla felelős miniszterből és egy duplából.

Kérdés. *Lehet e bizalmunk ezen minisztériumban?*

Felelet. Lehet, mert mindannyia a béke hirdetői, forradalmat egy se akar, kipróbált opportunus férfiak, kiknek némelyike azt is eltagadná — ha lehetne — hogy 49-ben a függetlenségi nyilatkozatot aláirta és proklamálta, vagy pedig azért in effigie felakasztatott.

Kérdés. *Mit tesz az, hogy a miniszter felelős.*

Felelet. Azt teszi, hogy a miniszterek feleletre vonathatnak:

a) Minden oly tettért vagy rendeletért, a melyet Bécs vagy Beust tudta nélkül cselekesznek vagy intézkednek.

b) A quóta be nem szolgáltatásaért.

c) Végre a „társadalmi rend" veszélyeztetéseért t. i. ha a demokrata köröket nem akarnák betiltani.

Kérdés. *Fennállhat-e a kormány jövedelem nélkül?*

Felelet. 24 óráig sem, mert a Borsszem Jankó, Esti Lap és Hirmondó mint a kormány oszlopai roppant öszvegeket nyelnek el, ezek pedig mind az ország jövedelmeiből hizlaltatnak.

Kérdés. *Mik az ország jövedelmei?*

Felelet. Az arany- ezüst- és sóbánya, de főkép a stempli, trafik, acciz, meg az steuer.

Kérdés. *Hányféle az adó?*

Felelet. Azt már csak Lónyay fináncminiszter tudná meg mondani.

Kérdés. *Mely adót visel az ember legszivesebben?*

Felelet. A jövedelmi és fejadót.

Kérdés. *És mit visel épen nem szivesen?*

Felelet. A trafik, stempli s fogyasztási adót az accist és quótát.

Kérdés. *Mi a tatár az a quóta?*

Felelet. Az a roppant státusadóság, mit az osztrák csinált és még is a magyarnak kell kifizetni a pragmatika sanctio értelmében.

Kérdés. *Mi az a pragmatica sanctio?*

Felelet. Deák Ferencz bölcsessége szerint az a kapocs, mely a magyart és az osztrákot egy kalap alá huzza.

Kérdés. *Mi az a közösügy?*

Felelet. Deák Ferencz 67-i találmánya . . mely után csak a német szedi az epret, hogy hány kosárral? azt a delegatió határozza meg.

Kérdés. *Mi az a delegátió?*

Felelet. Honatyák küldöttsége, mely ugy tánczol, a mint Beust fujja.

Kérdés. *Mi az a majoritás?*

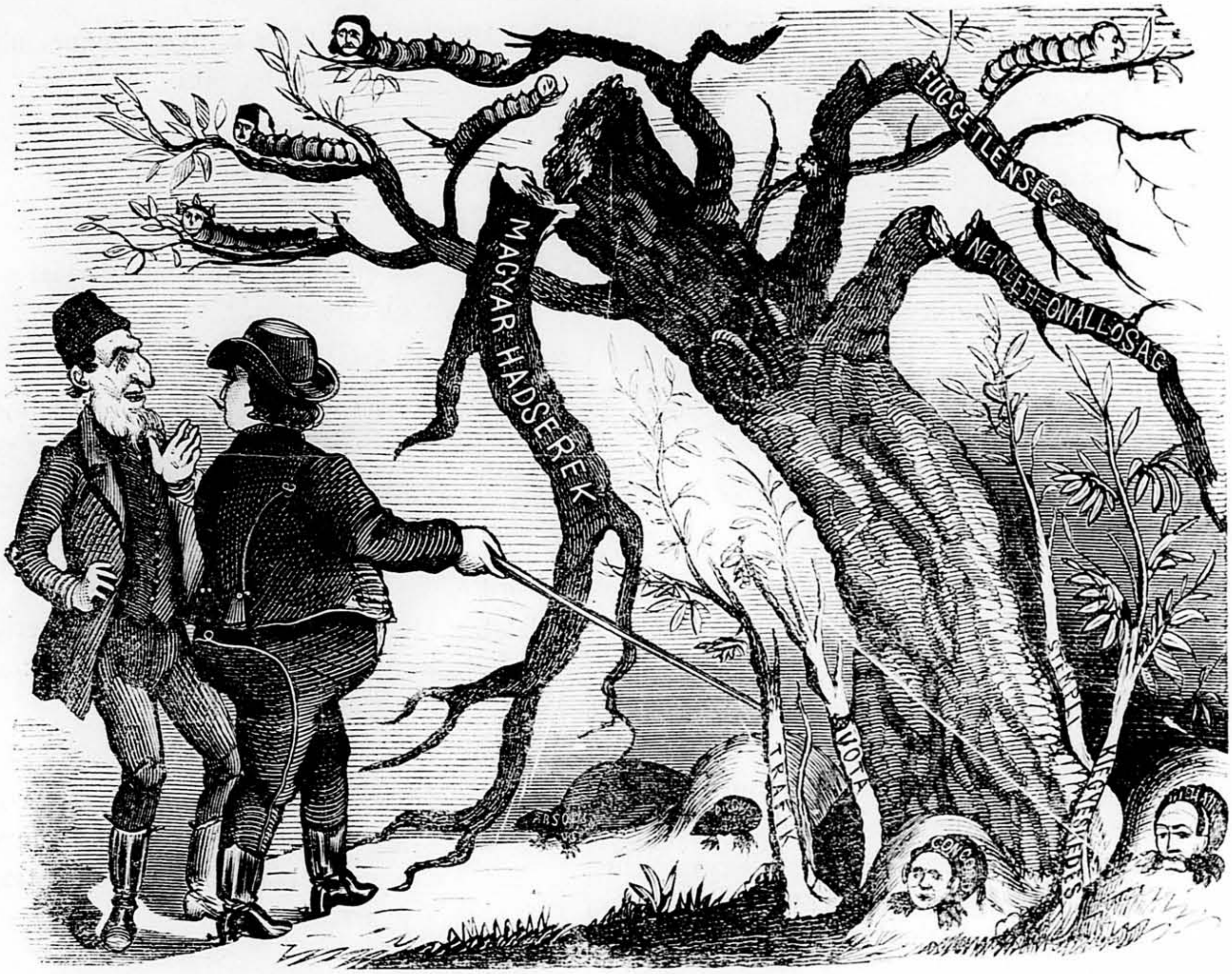
Felelet. A kormány szavazógépe.

Csabai epigramm.

Az országos honvédgyülđén
Puha szókban beszélt Kemény Mihály!
Hős honvédeink részére . . .
Elismerést ő sem kiván.
Hogy kivánna . . .
Hisz ő nem is **kemény** . . . mi? **háj**!

I.

Az alkotmány fája.

Iczik. Haszt e gezeresz Mihály gazda! mivé lett ez a pumpás fa, mely 48-ban ulyan szépen virágzutt . . . hugyan száradhatutt igy el?

Mihály. Jaj lássa szomszéd! husz éves vihart állott e ki, végre is legerősb gallyait letördelte a közösügy szele, leveleit lepusztitá a hernyók serege, gyökerét pedig elrágták a szemtelen férgek, azért is hajtott ily satnya csemetéket.

Heti krónika

vagy mi mi nem történik a Pesti Naplónál egy hét alatt ?

1-ső nap. Báró Kemény Zsigó a Pesti Napló szerkesztettetője megterhelvén gyenge gyomrát szt. István napján gombapástétommal Marschalnál, — egy kis délutáni álomra dől divánjára és e l s z e n d e r ü l t

2-ik nap. Észrevévén a szerkesztettetőségben lévő e g e r e k, hogy az öreg k a n d u r é d e s á l m á b a n d o r o m b o l, ők is elkezdenek conamore c z i n c z o g n i.

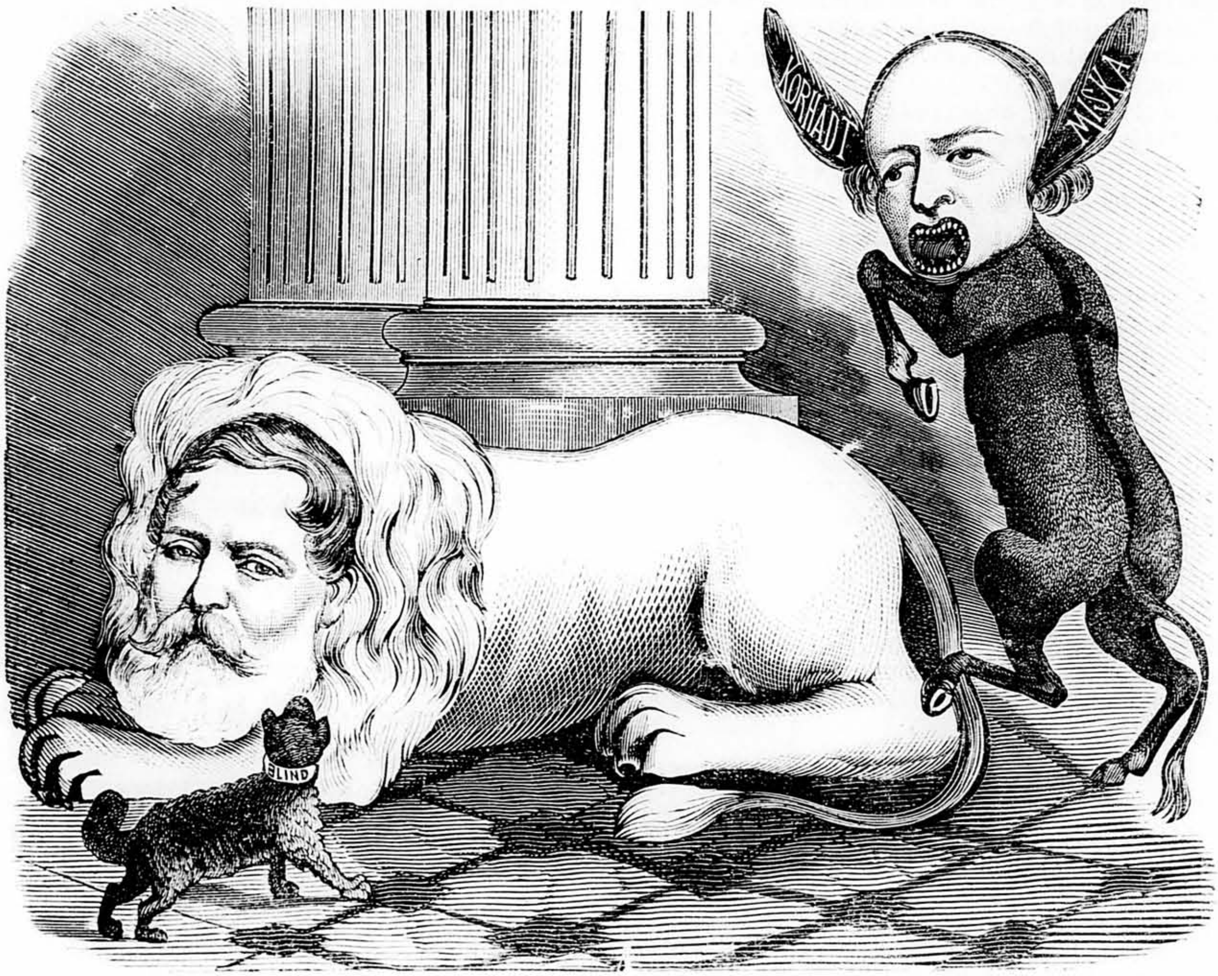
3 ik nap. Tapasztalván az egerek, hogy a macska folyvást csak dorombol, vérszemet kapnak s ő borszemj e n ő s é g e és asbóthj a n k ó s á g a azt a stiklit követik el, hogy Wenckheim báró helyett az „a t y a u r i s t e n t" ü l t e t i k a b e l ü g y m i n i s z t e r i s z é k b e !

4-ik nap. A Pesti Napló olvasó publikumának persze roppantul tetszik ez a czifra comédia s oly hangos kaczajban tör ki, hogy az öreg kandur erre felébred.

5-ik nap. Kitörülvén a báró ur álmos szemeit, látá vala, hogy saját lapjával takaródzik, —

II.

Egy mese illusztrálva.

Betegen feküdt a sebzett oroszlán, mit észrevévén egy szamár, hogy bátorságát kimutassa elorditá magát és egyet rugott a puszták királyán; . . látván ezt egy pints kutya, vérszemet kapott a szamártól és az is megugatta. Az oroszlány azonban mindezen méltatlanságokat békén türte . . . ismervén ezt a példabeszédet:

„Ebugatás, szamárorditás nem hallik menyországba."

(azért teritette rá László a hü szolga! hogy ő méltóságát a legyek felne csipjék —) és olvasván olvassa vala rajta a következő vezérczikket:

„Nem ugy uraim! Hanem ültessék önök a belügyminiszteri székbe magát az atya ur istent, és az atya ur isten is népszerüségre nem érdemes, ügyetlen és pecsovics ember lesz — a mi megye rendszerünk kinövései mellett."

6 ik nap. Ah! gondolá a báró — hisz itt pompásan famőz . . veszett bolondul megy a dolog, mig megéhezem alszom még egyet; lehajtja tehát fejét a vezérczikkre és dakápó huzza vala a bört még egy nap és egy éjjel.

7-ik nap. A Pesti Napló előfizetői kezdenek zugolódni, s interpellálják a báró urat, hogy micsoda gorombaság az, ők egy komoly politikai napi lapra prenumeráltak és helyette kapnak egy . . . Borszem Jankót?

Mutatvány

az „Estilap“ vezérczikkeiből.

(—cz.) „A „M. U.“ kiadta a lelkét. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy meghalt, mert akkor ugy kellene magunkat kifejezni méltóságához illőleg, hogy kifujta páráját; (óh marha!) hanem csupán rá nézve azon szomoru tényt constatirozzuk, hogy Vajda János a nevezett lap szellemi alapitója (!) főmunkatársa (!!) vezérczikirója (!!!) a „Polgárisodás“ (!!!!) és „Önbirálat“ (!!!!!) szerzője s a költő megvált tőle, és igy tönkrehiusult t. cz. Böszörményi ur pávatollas dicsősége. (óh! óh! óh!)

Mindenki észrevette, hogy a derék organumnál roszul folynak a dolgok. Egyik ütere már régebben felmondá a barátságot, (.........) Simonyi Ernő, kit beleugrasztottak a sövénybe (nem a karóba?) minden áron menekülni iparkodott a nyomasztó tehertől, s nehány nap előtt Párizsba szökött, honnan vissza sem tér soha. Szilágyi Virgilt nagyon édesgették, hogy ragadja meg a rongyos zászlót és osztozzék a nagy dicsőségben, mely alatt Böszörményi már görnyedez, de nem instált belőle, sőt kijelenté, hogy a szélső ballal semmi solidaritásban nem akar állani, s igy a végvonaglás bekövetkezett; most csak ugy teng, leng, szerkesztő és munkatársak nélkül, (most már hetenként csak hatszor jelenik meg.)

Meddig fog e vonaglás tartani (hát e vonitás?) azt nem mondhatjuk meg egész bizonyossággal, de anyi áll, hogy az olyan beteg, kiről minden orvos lemond, nem sokáig huzhatja. (Miért? mert)

Vajda átment a „Népzászlójához.“ Eben gubát cserélt.

Vajda utóbbi politikáját megvetjük. (Miért nem az előbbit a Bach korszakban? ?) s igy legkevesebb okunk sincs rá, hogy őt védelmünk alá vegyük, de nagyon igazságtalanok volnánk ha őt piszkolni hagynók, vagy tőle a tehetséget megakarnók vonni, ki jobb sorsot érdemelt mint azt, hogy a Magyar Ujság bandájába kerüljön, sőt ellenkezőleg kijelentjük, hogy az egész szélső balon egy pár emberen kivül a többi csak a korteshordó tetejére való. (óh te kötni való!)

Nagy férfiu mivé lettél? óh szélső bal mivé leszesz?

Kiérdemlett sorsotok ez! Az utókor dajkái nem a vasorru boszorkányal, hanem veletek fogják ijjesztgetni a gyermekeket.“

És most óh publikum! prenumerálj erre a piaczi kofa nyelvü keserü lapura (mert ily gorombaságokat nem olvashatsz ám a Ludas Matyiban.) E lapu olcsó és nem drága, tiz annyiba kerül (a kormánynak) mint a menyit érte fizetsz, azután este virágzik mint a tök! Pálfi Berczi a szerkesztője a 48-iki martius hőse!!

Előre tehát, kinek kell az „Esti lap?“

Tartsa fel az ujját ... ingyen is kap.

A pécsi ultramontánok tulkapásai.

Szanter és Garay „Kalauz“ czimü lapjukban erősen harczolnak a haladás ellen a legpiszkosabb fegyvert választva a tanitók becsületének aláásására. A közelebbi számban ugyanis a magyar klérust hivják fel a tanitók ellen, hogy segitsen nekik, mert ők, — mint öszintén bevallják — nem birnak többé a megátalkodott tanitókkal. E felhivásban a jó hir s névben álló tanitókat neveletleneknek csufolják.

Meglehet, hogy azok a megátalkodott tanitók nem részesülhettek oly nevelésben, mint a „Kalauz“ szerkesztője, ki még most is pap léttére alkalmasint a finomabb nevelés megszerzése czéljából — szorgalmasan látogatja Liszka Gábriela nevelőintézetét.

Adomák.

Az egyszeri falusi földes urnak az a szokása volt, hogy inasát is mindig abban a szobában hálatta, melyben ő aludt.

Egyszer inasának nehány napra elkelletvén távoznia, annak teendőit a falubeli egyik ismeretes czigány végzé addig, mig haza kerül.

Az uraság tudta a moréról, hogy viczczes egy legény, azt is tudta, hogy mindig éhes .... akárhányszor jóllakjék napjában ... egy estve tehát nem adott a czigánynak vacsorát, hanem hogy annál inkább felcsigázza a czigány étvágyát — lefekvés előtt egy sült libát, egy fehér czipót s egy kulacs bort tett a szekrénybe ezen szavakkal:

Na Csicsó! ki kettőnk közül a legszebbet álmodja ez éjjel, azé lesz ez a reggeli.“

„Jul van jul nágyságos uram ... én ráállok — felelé a czigány.

Csicsó azonban csak azt várta, hogy az uraság elaludjék s elhortyogja magát ... nosza neki esik a libapecsenyének, és czipónak bevágja egy falatig, a kulacsbort pedig megissza egy csepig s aztán aludt reggelig mint a tej.

Felébred reggel jókor az ur ... fellármázza a hortyogó czigányt is ..

„No Csicsó! mit álmodtál?

„Nagyságos uré az elsősig, hadd halljuk elibb azst.

Az ur tehát valami különös szép álmot akarván mondani a czigánynak elkezdé:

„Én azt álmodtam, hogy kimentem az udvarra . . . felnéztem az égre, hát azon egy tündöklő gyönyörü gyémántos nagy kaput láttam, a honnan egy borzasztó hosszu aranylétrát bocsátottak le egésszen a földig, melyen két szárnyas angyal jött le érettem s karomnál fogva azon a nagy létrán egyenest az aranyos kapun keresztül bevittek a menyországba.“

— Dejsen uram! nem vút azs álom, hanem valuságus sent igazs s én azst gondoltam, hogy a nagyságos ur már vissa se jő többé soha abból a gyenyeriséges sép menyorságból, — tehát a ludat, csipót megettem, s a kulacsbort pedig ennek az örömére megittam.

Meghalt a dade rajkója. A plebánus ismerte jól az öreg czigányt, hogy igen rest . . . s nem szenvedheti a dolgot.

Megparancsolta tehát neki, hogy jó mély sirt ásson, legalább is egy öl mélységüt, mert máskép el nem temeti a halottat.

Megles tisteletes uram! megles . . . fogadta a czigány rettentően, a mint azonban kiviszik a halottat, látja a pap, hogy a sir alig egy lábnyira van kiásva . . . rákiált az öreg dádéra;

„Nem mondtam, hogy jó mélyen ásd meg a sirt?“

— Nem lehetett mijjebre fütistelendü plebánus uram! nem lehetett . . .

Hát ugyan mért nem lehetett kérdé a pap.

„Hát a nagy somoruságtól — válaszolá a more nagy alázattal.

Pompás mulattság.

Na fiam! jól mulattál a besenyői bucsun? kérdi a palócz a fiától.

„De jól ám . . . ugy öszszeverekedtünk, hogy még a kovát is öszvetörték a pruszlikom zsebében“ — felele helykén a fiu.

Régi s az uj honvéd.

„Talpra magyar! hi a haza
Itt az idő most vagy soha“
Szólt egykor az ének.

Nemes ifjak szép leventék!
Nyergeltek s a kardot fenték
S csatára menének.

Jött az ellen milliója,
Pusztitott is a golyója,
Folyt ám a vér bőven . . .
Nem panaszlott senki érte,
Hogy a haza éltét kérte,
Abban az időben.

Ha kezükben nem volt fegyver
Azt is hozott a jó ellen . . .
S ők elvették tőle.
Télben fáztak, nyárban áztak
Hanem azért csak csatáztak
S rohantak előre.

Hej! szenvedtek hóban fagyban,
Koplaltak is sokszor nagyban —
Soknak ázott bőre.
Béna testtel, éhes arczczal
Megküzdtek ők kemény harczczal
Örökké „előre.“

Kinn a sikon s falak között —
A jó honvéd vért öntözött
A füre s a köre, —
Ha mindnyájan elveszünk is
Ha lehul a két kezünk is“
„Csak bátran előre.“

Dőlt az ellen, hult a porba
Mint a torzsa, mint a korpa,
Még az *óriás* is;
Megfagyott a vér erében . . .
Hanem hiszen hevenyében
Megszeppent ám más is.

Győzelemről diadalra —
Vigan mentek kelve dalra
A csaták tüzébe . . .
A nagy Hadur büszkén nézte:
Fegyverüket megigézte
S babérral füzé be.

Husz év mulva más az idő,
Eltünt már a régi dicső . . .
Most is lesz majd honvéd!
Ágyutalan, fegyvertelen, —
Hanem biz az egy hirtelen
Az ellennek nem vét.

Fogyasztja az eleséget,
Őrzi majd a békességet
Meg a *közös törvényt*.
Minek is keresztelétek
Óriási hős honvédek
Nevére a törpét?

KONDOR MARCZI.

Tréfás diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Szomszéd! nem tudna valami orvosságot komendálni roppant szorulásom van.

Iczik. Thodnék biz én Mihály gazda!

Mihály. Komendáljon hát valamit . . . . . az isten is megáldja.

Iczik. Hát vegyen khend egy öveg Deák Ferencz keserő vizet, az majd khipurgálja khendet.

Mihály. Hát aztán milyen izü az a Deák keserü viz?

Iczik. A bizuny hallja khend . . . russzabb a savanyó vizes burnál.

Iczik. Nü nü nü Mihály gazda! mundja meg csakh khend nekhem, miért nem nő khi az én bajoszszom is ulyan spiczre mint a khendé?

Mihály. A bizuny azért nem nő ki, mert Iczik szomszédnak egy kissé hosszabb orra van mint nekem s aztán árnyékba tartja a bajusz helyét.

Ludas Matyi gyorspostája.

Jámborfalvinak. Mindennek van oka foka, a melyik műről hallgat a krónika, — az az oka, hogy igen is jámbor.

Békés csatárnak. Kaptuk az arany trombitát," pompásan harsog, aligha meg nem siketül bele Szakáll és Trefort.

Csimpolyásnak. Önben — látszik — meg volna a jó akarat, de hát nem birja szuszszal.

Balassa-Gyarmatra O-nak. Önazt kérdi tőlünk, hogy szabad-e a nógrádi arany trombitát utánnyomatni? Óh csak tessék bátran, — a baranyait is után nyomatták már Pécset több ezer példányban. Annak örülünk mi, hogy annyira kapós a nép között. Csak arra kérjük azokat, kik a lapunkban megjelent arany trombitákat után nyomatják — ennyit nevezenek meg: „Ludas Matyi után" vagy „Ludas Matyiból." A hol pedig nyomda nem volna, rendeletre öt százat 6 frt. ezrét pedig 10 frtjával magunk is kiállittatjuk diszesen és kézhez is szolgáltatjuk bérmentesen.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Az ó-budai hajógyár munkásai:

Kosa Sándor 10 kr. ifj. László György 10 kr. Csukás György 20 kr. László József 10 kr. László György 10 kr. Balogh István 10 kr. Kántor István 10 kr. Egy névtelen 20 kr.

Összesen 1 ft — kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Felhivás.

Azon tisztelt egyének, kiknek f. évi junius, julius, augusztusi évnegyedes előfizetésük jelen 35-ik számmal lejár, kéretnek a praenumerátió megujitására.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona uteza 18. sz.